

ת"פ 15263/09/18 - מדינת ישראל נגד יעקב אמסלם, אוטר בדושילי, אור באבו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15263-09-18 מדינת ישראל נ' אמסלם(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט בני שגיא

המאשימה:

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד פנינה לוי

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)

נגד

הנאשמים:

1. יעקב אמסלם (עציר)

על-ידי ב"כ עו"ד יניב שגב

2. אוטר בדושילי

3. אור באבו

שניהם על-ידי ב"כ עו"ד ליאור שביט

גזר דין

לגבי נאשמים 2-1

כללי

1. כתב האישום אשר הוגש כנגד הנאשמים 3-1, מחזיק שני אישומים שעניינם עבירות על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים או הפקודה**).

לאחר ניהול הוכחות, זוכו הנאשמים 3-1, באישום הראשון, מעבירה של ייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים וביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), וכן מעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

חלף זאת, ובהתאם להודאתם, הורשעו נאשמים 3-1, באישום הראשון, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים, ובעבירה של ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא לפקודה יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין. באישום השני, הורשע נאשם 1, בהתאם להודאתו, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא לפקודה.

עיקרי כתב האישום

2. עיקרי עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. בתמצית יצוין כי על פי עובדות האישום הראשון, נטען כי הנאשמים 3-1 קשרו קשר יחד עם אדם המכונה 'אלוויס' (להלן - **אלוויס**) ועם אדם אחר ששימש כבלדר (להלן - **הבלדר**), לייבא מסאו פאולו לישראל כ-1 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין, ארוז בתוך 100 קפסולות מוכנות לבליעה.

ביום 20.8.2018 נחת הבלדר בנמל התעופה בן גוריון בישראל כשהוא נושא בקרבו כ-1 ק"ג קוקאין. עם נחיתתו,

נעצר בידי משטרת ישראל, והתמקם בבית המלון תחת פיקוח משטרת. עוד באותו היום הגיעו נאשמים 1-3 לבית המלון, שם קיבלו מהבלדר קפסולה בודדת ובתוכה כ- 10 גרם קוקאין. ביום 22.8.2020 הגיעו נאשמים 2 ו-3, על דעתו ובידיעתו של נאשם 1, לבית המלון לקחת מהבלדר את יתרת הקפסולות המכילות את הסם המסוכן.

3. בהכרעת הדין נקבע, כאמור, כי לא הוכח שהנאשמים היו מעורבים בייבוא הסם לישראל, אלא רק בקבלתו מהבלדר והחזקתו, ועל כן הם הורשעו בעבירות החזקה (של 20 גרם קוקאין) וניסיון החזקה (של 980 גרם קוקאין). לציין כי ההרשעה בעבירה של ניסיון החזקה היא אך ורק פועל יוצא של פעילות משטרת ישראל שדאגה להחליף, מבעוד מועד, את מרבית הקפסולות בחומר דמה, וזאת בעוד הנאשמים סברו כי הם אוספים מהבלדר קילוגרם קוקאין.

4. על פי עובדות האישום השני, ביום 22.8.2018 החזיק נאשם 1 בביתו 2.32 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין.

ראיות לעונש

5. התביעה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשמים (תע/1; תע/2) וכן גזר דין משנת 2007 בעניינו של נאשם 1 (תע/3).

נאשם 1 הגיש חוות דעת מטעם רופא מפקדת מחוז מרכז בשב"ס (נע/1), בצירוף טיעון משלים המפרט את מצבו הרפואי המורכב, בפרט נוכח התפרצות נגיף הקורונה במדינת ישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

6. **התובעת**, עו"ד פנינה לוי, עמדה על חומרתן של עבירות הסמים, ועל הערכים המוגנים שנפגעים מביצוע עבירות אלה, בפרט בעבירות המתרחשות בהקשר של ייבוא סמים לארץ. עוד ציינה התובעת, כי כמות הסמים המשמעותית מלמדת על מטרות ההחזקה - היא סחר בסם, ועל פוטנציאל הנזק העצום שיכול היה להיגרם אילולא היו נתפסים הסמים על ידי משטרת ישראל. לשיטת התביעה, מעמדם של הנאשמים גבוה יותר ממעמדו של הבלדר, אשר נמצא "בתחתית שרשרת" עסקי הסמים.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי חלקו של נאשם 1 דומיננטי יותר מזה של נאשם 2. לשיטת התביעה, נאשם 1 הוא מחולל העסקה, הוא היה מצוי בקשר ישיר עם שולחו של הבלדר, והוא שהוציא לפועל את העסקה הגדולה, אף על פי שדאג לשמור על ריחוק. התביעה רואה בנאשם 2 כעושה דברו של נאשם 1, אולם גם הוא נטל, לשיטתה, חלק פעיל ומשמעותי בביצוע העסקה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי לשני הנאשמים הרשעות קודמות, בגין ריצו עונשי מאסר בפועל, ויש בהן כדי להעיד על התנהלותם העבריינית.

בהתחשב במכלול הנסיבות, עתרה התביעה לקביעת מתחם זהה לנאשמים, הנע בין 5 ל- 8 שנות מאסר, ולמיקום הנאשמים במרכז המתחם, עם הבחנה קלה ביניהם נוכח הפער בהיררכיה העבריינית.

7. **סנגורו של נאשם 1**, עו"ד יניב שגב, ציין את הודאתו של נאשם 1 בכל העובדות שיוחסו לו בכתב האישום למעט אלו הקשורות לעבירת הייבוא - ממנה זוכה, אשר הובילה לחיסכון בשמיעת הראיות ובזמן שיפוטי יקר.

לשיטת הסנגור, עבירות ההחזקה וניסיון ההחזקה נמצאות בתחתית סולם המדרג בעבירות הסמים, ולכן אם הבלדר נדון ל- 3 שנות מאסר, הרי שהנאשמים צריכים לקבל עונש פחות ממנו באופן משמעותי, כך שהמתחם לו טוענת התביעה מוגזם ולא מידתי. עוד הוסיף, כי לא נגרם מהעבירות בהן הורשע הנאשם כל נזק.

עוד נטען, כי הנאשם עצור למעלה משנתיים בתיק בו הסכים להודות במרבית העובדות כבר לפני שנה, אך נאלץ לנהל הליך הוכחות מאחר שהתביעה לא הסכימה לשנות את סעיפי העבירות - מהן הוא זוכה בסופו של ההליך.

עו"ד שגב עמד על נתוניו ונסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו בן 43, נשוי ואב לארבעה ילדים, אותם לא ראה מיום מעצרו; וכן על מצבו הרפואי המורכב; ועל הרשעתו האחרונה משנת 2007 בגין עבירה שנעברה בשנת 2002.

לאור הנסיבות, עתר הסניגור להסתפק בימי מעצרו עד כה.

8. בדבריו האחרונים, הביע הנאשם צער על שהתרחש, לקח אחריות, ותיאר את הנזק והקושי המשפחתי שנגרם לו כתוצאה ממעצרו.

9. **סנגורו של נאשם 2**, עו"ד ליאור שביט, ציין כי נאשם 2 הסכים להודות בשלב מוקדם אך נאלץ לנהל את ההליך נוכח עמדת התביעה. עם זאת, יש להתחשב לקולא בזמן השיפוטי היקר שחסך, במתכונת בה נוהל ההליך. עוד ציין, כי מאחר שהבלדר נתפס בנמל התעופה - לא נגרם נזק כתוצאה מביצוע העבירה.

הסניגור עמד על נתוניו האישיים של הנאשם: עלה לארץ מגיאורגיה, בן להורים גרושים שנותר לבד עם אמו, כיום בן 29, עוזר בגידול שני ילדיו הקטנים ומצוי בזוגיות חדשה. לעניין מעצרו נטען, כי הנאשם היה עצור כמעט שנה, לאחריה נעצר באיזוק אלקטרוני, ולא נרשמו לו הפרות.

10. בדבריו האחרונים, הצטער הנאשם על המקרה וביקש לחזור לחיק משפחתו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

ריבוי עבירות

11. כאמור, כתב האישום מחזיק שני אישומים שעניינם עבירות על פקודת הסמים: האישום הראשון מיוחס לנאשמים 1-3, והאישום השני מיוחס לנאשם 1 בלבד. מאחר שמדובר בשני אירועים נפרדים, אקבע לכל אחד מהאישומים מתחם עונש הולם נפרד, בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

הערכים המוגנים ומידת פגיעתם

12. דומה שאין צורך להרחיב על החומרה הטמונה בעבירות הסמים, השפעתן על תחומי עבריינות נוספים, בפרט כאשר עסקין בכמות כה גדולה שלא לשימוש עצמי, והצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים" (ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל, פס' 10 (22.6.2010) (להלן - עניין אזולאי)).

ראו עוד בעניין זה ע"פ 1345/08 איסטרשוב נ' מדינת ישראל (18.5.2009):

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייהן עונש זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין... יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם" (פס' כ"ג).

וכן בע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל (10.12.1995):

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהענשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא-לשימש-עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה- מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים... חומרה, חומרה, חומרה - זו חייבת שתהא דרכו של בית המשפט". (פס' 7).

13. מעשיהם של הנאשמים חמורים, והיה בהם כדי לפגוע באופן משמעותי בכל אותם ערכים מוגנים עליהן ביקש המחוקק להגן, ועיקרם - הגנה על שלום הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. הכוונה היא לנזקים ישירים לגופם של הצרכנים הפוטנציאליים, ולנזקים עקיפים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות רכוש ואלימות הקשורות לצריכת הסם (ע"פ 100/14 מדינת ישראל נ' מחטיב, פס' 3 (10.12.2014)).

14. מידת הפגיעה בערכים הללו משמעותית מאד בהתחשב בסוג העבירות - החזקת וניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית; סוג הסם - קוקאין, אשר נמנה על הסמים הקשים והממכרים מבין הסמים המסוכנים; והכמות הגדולה של הסם (קילו קוקאין המחולק ל-100 קפסולות). אצין, כי למשקל הסם השפעה של ממש בקביעת מתחם העונש ההולם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

15. העבירות שביצעו הנאשמים היו כרוכות בתכנון מוקדם והיערכות. נאשם 1 ניהל שיחות טלפוניות והתכתבויות עם אלויס והבלדר בסמוך ובזמן הפגישות עם הבלדר בישראל, אשר נערכו בימים 22.8.2018-20.8.2018. השיחות והתכתבויות התבצעו על ידי נאשם 1 ממכשיר הטלפון של נאשם 2. נאשם 2 הוא שאסף פיזית את הסמים בשתי ההזדמנויות מידי של הבלדר בפתח בית המלון.

16. בהכרעת הדין התייחסתי לאותו פער ב"היררכיה העבריינית" כפי שעלה מהראיות וצינתי כי: **"יש לציין כי מבחינה משפטית, יש לראות את פעילות הנאשמים כמבצעים בצוותא, אף שברור כי נאשם 1 הוא המעורב הבכיר, המצוי בקשר עם אלויס (באמצעות מכשיר הטלפון של נאשם 2 או מכשיר הטלפון של אשתו) המכנה אותו "החבר" (לאחר הגעת הסם לישראל) ונאשמים 2 ו-3 הם עושי דברו"**.

מכאן, שיש שוני מסוים, גם אם לא דרמטי, בין המתחם שייקבע בעניינו של נאשם 1 לזה שייקבע בעניינו של נאשם 2.

17. הנזק הקונקרטי במקרה דנא נמנע מאחר שהסמים נתפסו והוחלפו בסם דמה, בטרם הופצו. לעומת זאת, הנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם מהפצת הסם משמעותי ביותר בשל הכמות הגדולה וסוג הסם המסוכן.

18. יש ליתן את הדעת, ולשקלל זאת במסגרת המתחם, כי פעילות הנאשמים שהיו נכונים לרכוש את הסם ופעלו לאיסופו שעות ספורות לאחר הגעתו לישראל, יוצרת את התמריץ המשמעותי ביותר עבור יבואני הסם, ומכאן החומרה הרבה הטמונה בכך, גם אם לכאורה, מדובר בעבירה החזקה "בלבד".

מדיניות הענישה הנוהגת

19. כאמור, במקרים כגון אלה, כאשר מדובר בעבירות של החזקת סמים קשים בכמויות כה גדולות, מתחייב רף ענישה מחמיר ומרתיע הכולל מאסר משמעותי בפועל (ע"פ 8820/14 שחר נ' מדינת ישראל, פס' 12 (17.5.2015); ע"פ 4592/15 פדידה נ' מדינת ישראל, פס' כד-כה (8.2.2016)).

20. מנעד הענישה בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית הוא רחב ותלוי בנסיבות ביצוע העבירות, סוג הסם וכמותו. באשר לפסיקה הנוהגת, מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

ע"פ 1277/17 מדינת ישראל נ' בלומנטל (21.5.2017) - המשיב הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, הכנת סם מסוכן והחזקת כלים המשמשים להכנת סם, בכך שהחזיק בדירתו עיסה המכילה סם מסוג קוקאין, וכן קוקאין במצב נוזלי במשקל של 1,800 גרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 4 ל-6 שנות מאסר. על המשיב הושתו 4 שנות מאסר, וכן הופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו - חציו בחופף וחציו במצטבר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל באופן חלקי כך שהמאסרים המותנים הופעלו במלואם ובמצטבר, העונש הועמד על 5 שנים ו-3 חודשים. נקבע, כי "אלמלא הטענות שהעלה המשיב לעניין הליך הגישור... היה בהחלט מקום לשקול החמרה ממשית בעונש שגזר בית המשפט המחוזי על המשיב".

ע"פ 9910/17 גריפולינה נ' מדינת ישראל (3.5.2018) - המערערים הורשעו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שהמערערת החזיקה בדירה הרואין במשקל של כ-40 גרם וחשיש במשקל של כ-55 גרם. בחזקת המערער נתפסה חבילת סמים שהכילה 21.75 גרם קוקאין ו-3.26 גרם חשיש. בעניינה של

המערער, בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר; ובעניינו של המערער נקבע מתחם ענישה הנע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר, והשית על כל אחד מהמערערים 24 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה. נקבע, כי "העונשים שנגזרו על המערערים הולמים את נסיבות ביצוע העבירות, סוג הסם וכמותו ועולים בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת".

ע"פ 4592/15 פדידה נ' מדינת ישראל (8.2.2016) - המערער 2 (להלן - המערער) הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שנתפס מחזיק 481.6 גרם קוקאין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 2 ל- 6 שנות מאסר והשית על המערער 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה. נקבע, כי "בהתחשב בטיב הסם ובכמותו - קוקאין במשקל קרוב למחצית הקילוגרם - העונשים שהושטו קלים... אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר... עסקינן בנידון דידן בכמות גדולה, כאמור, ואין מקום להתערב בתחום הענישה שנקבע, 2-6 שנים אשר אינו גבוה לטעמנו. במאמר מוסגר אציין, כי בחינה זו אף אינה מביאה בחשבון את עבירת קשירת הקשר בה הורשעו שני המערערים" (ההדגשה אינה במקור - ב.ש.).

ע"פ 1313/14 בהתימי נ' מדינת ישראל (9.6.2015) - המערער הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שזרק חבילה ובה כ- 50 גרם קוקאין בזמן ששוטרי סיור התקרבו אליו. בית המשפט המחוזי ציין כי הצדדים טענו למתחם ענישה הנע בין 2 ל- 4 שנות מאסר והשית על המערער 42 חודשי מאסר וכן הופעל מאסר מותנה בן 10 חודשים במצטבר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה. נקבע, כי "עסקינן בסם מסוג קוקאין ובמשקל של כחמישים גרם. אלו נתונים שמצדיקים עונש חמור".

ע"פ 8820/14 שחר נ' מדינת ישראל (17.5.2015) - המערער הורשע בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית, בכך שנתפסו בביתו סם מסוג חשיש במשקל כולל של 3.74 גרם וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 112.34 גרם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר והשית על המערער 3 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה. נקבע, כי "כשמדובר בהחזקת סם מסוג הרואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים", רמת הענישה "נעה בין 3 ל- 5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער אינו סוטה מרמת ענישה זו".

ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל (9.1.2013) - המערער הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שנתפס מחזיק 60 אריזות המכילות קוקאין במשקל כולל של כ- 43 גרם. בית המשפט המחוזי השית על המערער 3 שנות מאסר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה. נקבע, כי "העונש שהושט על המערער אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות מהסוג שבהן הורשע".

ע"פ 5337/09 בן דוד נ' מדינת ישראל (31.1.2010) - המערער הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שנתפס מחזיק קוקאין במשקל של 377.66 גרם. בית המשפט המחוזי השית על המערער 5 שנות מאסר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה. נקבע, כי "אין אנו סבורים כי נפלה טעות מלפני בית המשפט המחוזי בגזר דינו. המערער הוא חלק משרשרת הסמים, שרשרת שסופה להחטיא את הרבים ויש לזכור כי מדובר בכמויות עצומות של סם מסוג קוקאין".

ת"פ (ת"א) 39299-11-18 **מדינת ישראל נ' גלוחובסקי** (16.9.2019) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, בכך שנתפס מחזיק **הרואין במשקל כולל של 102 גרם וקוקאין במשקל של 8.2 גרם**. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר, והשית על הנאשם 38 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (ת"א) 58488-08-18 **מדינת ישראל נ' ז'בניה** (16.4.2019) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שנתפס מחזיק **הרואין במשקל של 109.25 גרם**, מחולק למנות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר, והשית על הנאשם 38 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (חי') 46497-09-16 **מדינת ישראל נ' דכה** (26.2.2017) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שנתפס מחזיק **קוקאין במשקל של 980 גרם**. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24 ל- 54 חודשי מאסר והשית על הנאשם 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (חי') 17098-06-12 **מדינת ישראל נ' אמארה** (20.3.2013) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שנתפס מחזיק **קוקאין במשקל של 480 גרם** כשהוא מחולק ל- 6 מארזים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר, והשית על הנאשם 42 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

21. על יסוד ההבחנה במידת הדומיננטיות בין הנאשמים כפי שתוארה לעיל, מצאתי לקבוע את מתחמי הענישה כדלקמן: בעניינו של נאשם 1 - **מתחם ענישה הנע בין 40 ל- 72 חודשי מאסר**; ובעניינו של נאשם 2 - **מתחם ענישה הנע בין 36 ל- 68 חודשי מאסר**.

22. באשר לאישום השני, המיוחס לנאשם 1 בלבד, שעניינו החזקה של קוקאין שלא לשימוש עצמי במשקל של 2.32 גרם, מצאתי לקבוע **מתחם ענישה הנע בין 4 ל- 12 חודשי מאסר** (ראו למשל: רע"פ 1473/18 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (22.4.2018); רע"פ 747/14 **לוי נ' מדינת ישראל** (11.2.2014); ת"פ (רח') 48281-08-18 **מדינת ישראל נ' עדרה** (4.2.2019); ת"פ (רמ') 22160-02-14 **משטרת ישראל נ' אביקסיס** (11.11.2014)).

23. עוד טרם אדרש לנתונים והנסיבות האישיות של כל אחד מהנאשמים, יש לבחון את טענת ההגנה לפיה העונש שנגזר על הבלדר משקף נסיבות חמורות יותר ועל כן אין לגזור על הנאשמים עונש חמור יותר.

אין בידי לקבל עמדה זו.

חומרת אירוע עברייני אינה נגזרת אך ורק מהוראת החיקוק, אלא מושפעת בהכרח גם מנתונים ונסיבות נוספות. בעניינו, **עונשו של הבלדר הושפע באופן דרמטי ממידת שיתוף הפעולה שהפגין בחקירתו, עת סיפר את כל שידוע לו והפך, הלכה למעשה ולמשך מספר ימים, לסוכן משטרי**. למותר לציין כי שיתוף פעולה מהסוג האמור הוביל ללכידת הנאשמים, ועלול להעמיד בסכנה את משתף הפעולה, כפי שנקבע על ידי המותב שגזר את דינו של הבלדר:

"הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם רשויות אכיפת החוק, בלא תנאים ובלא סייגים. שיתוף פעולה זה הביא ללכידת דמויות משמעותיות ביותר בישראל. מנגד, הנאשם לא קיבל הטבה כלשהי מרשויות האכיפה

תמורת שיתוף הפעולה. אינני אומר כי כל אימת שעצור משתף פעולה עליו לזכות כפועל יוצא בטובת הנאה כלשהי. אולם בנסיבות שנוצרו, עליהן אעמוד, ההקלה הנוכחית מכוח סעיף 40 יא' (6) בדבר שיתוף פעולה, עומדת לנאשם ממילא על פי חוק, ולא משום שרשויות האכיפה הכירו טובה לנאשם. עם מעצר הנאשם הוציא קצין משטרה צו בדבר מניעת מפגש עם עורך דין לשם השלמת פעילות מבצעית למעצר האנשים אשר היו אמורים לקבל את הסם. לשיטת ב"כ הנאשם, גם אם מדובר במניעה עניינית כפי שאכן קבעתי, הרי שזכויות הנאשם נפגעו משום שלו היה מקבל ייעוץ בזמן אמת, היא הייתה מייעצת לנאשם להתנות את שיתוף הפעולה בקבלת הקלות משמעותיות. בפועל, שיתוף הפעולה של הנאשם במעצר הישראלי, הולך לתוצאה הבאה: הדיונים מתנהלים בדלתיים סגורות לשם הגנה על בטחונו של הנאשם. לפי שהנאשם מאוים, הוא אינו מקבל לידיו פרוטוקולים בתום הדיונים שמא תיחשף זהותו במקום מעצרו ויבולע לו, הוא מוחזק בתנאי מעצר של "טעון הגנה", ודיווח אודות "אלוויס", על פי התכתובת בינו לבין הנאשם, הועבר למשטרת ברזיל.

השכל הישר והגיון החיים מוליכים לכלל מסקנה כי סכנה מרחפת מעל ראש הנאשם במהלך מעצרו וגם כאשר יסיים לרצות את תקופת המאסר וישוב למולדתו. כל זאת, מבלי שהנאשם קיבל הקלה כלשהי מעבר לזו הקבועה בחוק. הדעת נותנת כי לו היה הנאשם מיוצג עת נתן הסכמתו לשיתוף פעולה, אפשר שבא כוחו הייתה מתנה שיתוף הפעולה בהקלה משמעותית מעבר לזו הקבועה בחוק. אין מדובר בהשערה בעלמא. בית המשפט בתוך עמו יושב והתופעה מוכרת לו היטב. על כפות המאזניים מונחים אלה מול אלה: בעל תפקיד זוטרי יחסית שסכנה נשקפת לחייו מול הגורמים העבריינים המשמעותיים בארץ ובברזיל שהנאשם הביא למעצרו" (ת"פ (ת"א) 15224-09-18 מדינת ישראל נ' חורחה רודולפו אנריקס-קריו, (19.2.2019)), (ההדגשה אינה במקור - ב.ש.).

24. לטעמי, די באמור לעיל כדי לייצר הבחנה משמעותית בין העונש שהוטל על הבלדר, לבין העונש הראוי לנאשמים אשר מילאו בחקירתם פיהם מים ביחס לחוליות נוספות בשרשרת הסם (ואף בחרו שלא להעיד במשפט), וזאת אף אם לוקחים בחשבון את השוני בהוראות החיקוק בהן הורשעו.

קביעת העונש המתאים

25. בשלב זה, אדרש לקביעת העונש המתאים לנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

נאשם 1

בסופו של יום, הנאשם הודה במהלך משפטו בכל העובדות שיוחסו לו בכתב האישום למעט אלו הקשורות לעבירת הייבוא, ממנה זוכה. בכך קיבל אחריות על מעשיו וחסך בזמן הציבורי. לציין כי ההגנה הסכימה להגשת כל הראיות, והמשפט נוהל כאמור אך ורק בנגזרת עבירת הייבוא. אתן אפוא משקל לקולא להודאת הנאשם.

נתתי משקל למצבו הבריאותי של הנאשם, כפי שעולה מדברי הסנגור והמסמך הרפואי שהגיש (נע/1).

לחובתו של הנאשם שלוש הרשעות קודמות, כאשר האחרונה משנת 2007 בגין עבירה של קשירת קשר לפשע שבוצעה בשנת 2002, **ובעטיה ריצה עונש של 6 שנות מאסר בפועל**. אף שמדובר בהרשעות ישנות, הרי שההרשעה בגינה נדון הנאשם לעונש המאסר הממושך שפורט לעיל היא בעלת משקל מסוים המצדיק החמרה

בענישה.

העונש אשר יושת להלן על נאשם 1 יהיה עונש כולל לשני האישומים בהם הורשע, בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק.

נאשם 2

כמו נאשם 1, גם נאשם 2 קיבל אחריות על מעשיו וחסך בזמן הציבורי שעה שהודה בכל העובדות שיוחסו לו בכתב האישום למעט אלו הקשורות לעבירת הייבוא.

לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות תקיפה וסיוע לסחיטה באיומים, כאשר האחרונה משנת 2018, ובגין ריצה עונשי מאסר קצרים (4 חודשים ביחס לכל הרשעה). יחד עם זאת, לקחתי בחשבון כי מדובר בהרשעות שאינן רלוונטיות לעבירה בה הורשע כעת.

אתן משקל מסוים לתקופת הזמן הממושכת (למעלה משנה) שריצה הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני.

סוף דבר

על יסוד האמור לעיל אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 45 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 22.8.2018;

ב. 9 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע;

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון;

ד. קנס בסך 50,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.1.2021 או 150 ימי מאסר תמורתו;

ה. בהסכמת הצדדים אני מורה על חילוט רכב סקודה, מ.ר. 80-443-76.

נאשם 2

א. 40 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו (מיום 22.8.2018 עד יום 18.7.2019);

הנאשם יתייצב ביום 6.12.20 בשעה 09:00 במתקן ניצן או במתקן אחר עליו יורה שב"ס במסגרת הליך המיון המוקדם, ככל שייערך כזה.

התנאים המגבילים והערבויות מתיק המעצר - יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם לריצוי מאסרו.

ב. 9 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו

עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע;

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו
עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון;

ד. קנס בסך 25,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.1.2021 או 75 ימי מאסר
תמורתו.

ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת התביעה ו/או קצין משטרה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום ג' חשוון תשפ"א, 21/10/2020 במעמד הנוכחים.

בני שגיא, שופט